

गालोङ्गनं, स्त्री, (गा; इन्द्रियणि आलोचनं प्रमा-
दन्तेनेन। गो + आ + लोङि + करणे ल्युट्।
निपातनात् साधुः।) उच्चाटः। रोगः। मूर्ख-
त्वम्। इति वक्ष्यमाणशब्ददर्शनात् ॥

गालोङितः, त्रि, (गालोङः उच्चाटरोगः सञ्जातो-
ऽस्य। इतच्।) उच्चाटः। रोगः। मूर्खः। यथा,
“उच्चाटशीले रोगार्ते मूर्खे गालोङितः स्तुतः ॥”
इति दुर्गासिंहजतकलापट्टितटीकायां त्रिलो-
चनदासः। गोलोहितोऽपि पाठः ॥

गालोच, स्त्री, (गोभिः पशुविशेषैरालोचते भच-
णाय इति। गो + आ + लोङि + कर्मणि यत्-
प्रत्ययेन निपातनात् साधुः।) पशुबीजम्।
इति राजनिर्घण्टः ॥

गावौ, पुं, (गोशब्दस्य द्विवचनेन निष्पत्तिरिति
बोध्यम्।) गायः। यथा—

“एकैकेन तथा द्वाभ्यां वचनेस्त्रिभिरेव च।

साकाङ्गत्वप्रयुक्तान् नाम पञ्चविधं स्मृतम् ॥

एकवचनसाकाङ्गत्वमुक्तं एकविंशत्यादिशब्दे।

उभपदं द्विपदं पुष्यवन्तपदं स्वर्वेदो वाग्निनादि-

पदं भूखर्गयो रोदस्यादिपदं ग्रामे गोपदञ्च

द्विवचनमात्रेणाकाङ्गम्। इति। तदा गावौ गाय

इत्यादाविव साधुत्वार्थकमेव तत्र द्विवचनमिति

वदन्ति ॥” इति च शब्दशक्तिप्रकाशिका ॥

गाह, ऊ ड विलोङ्गे। इति कविकल्पद्रुमः ॥

(भा-आत्म-सकं-सेट्।) ड, गाहन्तां महिषा

निपानसलिलमिति प्राङ्गन्तले। ऊ, अगाहिष्ट

अगाह। इति दुर्गादासः ॥

गिरा, स्त्री, (ग + भावे क्त्विधा टाप्।) वच-
नम्। इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (“तां गिरां करुणां

श्रुत्वा ॥” इति दशरथविलापनाटकम् ॥)

गिरिः, पुं (गिरिर्धारयति पृथ्वीं ग्रियते स्तूयते

गुरुत्वाद्वा। “कृगशपुङ्गुटिभिदिह्दिह्दिह्च ॥”

उणां। ४। १४२। इति डः किञ्च।) पर्वतः।

इत्यमरः। २। ३। १॥ (पर्वतानां अष्टावेव

पूजनीयाः कुलाचलत्वात्। यदुक्तम्,—

“मेरुमन्दरकौलासमलया गन्धमादनः।

महेन्द्रः औपर्वतश्च हेमकूटस्तथैव च।

अष्टाविते तु सम्यग्या गिरयः पूर्वोदिक क्रमात् ॥”

इति शब्दार्थचिन्तामणिः ॥)

गेखुकः। इति हेमचन्द्रः। ३। ३५२ ॥ चक्षु-
रोगविशेषः। इति मेदिनी। रे। २३ ॥ मार-

इस्य दोषविशेषः। यथा, रत्नावल्याम्।

“नागो वज्रो मलो वह्निश्चाक्षत्यश्च विधं गिरिः।

असन्नाभिर्महादोषा निसर्गात् पारदे स्थिताः ॥”

सन्नासिनां पङ्क्तिविशेषश्च ॥ (तत्र प्रथमत-

स्तान्निगिरिसन्नासिलक्षणं यथा,—

“सदोर्द्धवाहुर्वी वीरो मुक्तकेशो दिग्गम्बरः।

सर्वञ्च समभावेन भावयेद्यो नरोत्तमः।

इष्टदेवोधिषा नार्हो स गिरिः परिकीर्तितः ॥”

इति तन्त्रशास्त्रम् ॥

शङ्कराचार्यजतदशनामब्रह्मचारिपरिव्राज-

कानामन्यतमः। तेषां दशनामानि यथा,—

“तीर्थाश्रमवनारण्यगिरिपर्वतसागराः।
पुरिः सरस्वती चैव भारती च तथा दृष्ट ॥”
तत्र गिरिलक्षणम्। यथा, प्राणतोषिण्यां अव-
धुतप्रकरणे।

“वासो गिरिवरे निबं गीताभ्यासे हि तत्परः।

गम्भीराचलवृद्धिश्च गिरिनामा स उच्यते ॥”

यदुर्वशीयश्चपलस्य द्वादशपुत्राणामन्यतमः।

यथा, भागवते। ६। २४। १५—१६।

“अक्रूरपुत्रा आसन् पुत्रा द्वादशविश्रुताः।

आसङ्गः सारमेयश्च मृदुरो मृदुविह्वरिः ॥”) (

गिरिः, स्त्री, (गु + भावे इः किञ्च।) निगरणम्।

इत्यमरः। ३। २। ११ ॥ गेला इति भाषा ॥

बालमृत्तिका। इत्यमरटीकायां रमानाथः ॥

पूज्ये त्रि। इति मेदिनी। रे। २४ ॥

गिरिकण्टकः, पुं, (गिरिः पर्वतस्य कण्टक इव तन्ना-

शकत्वात्तथात्वम्।) वज्रः। इति त्रिकाण्डशेषः ॥

गिरिकदम्बः, पुं, (गिरिससुतपन्नः कदम्बः।) नीपः।

धाराकदम्बः। इति राजनिर्घण्टः ॥

गिरिकदली, स्त्री, (गिरिसञ्जाता कदली।)

पर्वतीयकदली। तत्पर्यायः। गिरिरम्भा २

पर्वतमोचा ३ अरण्यकदली ४ बहुबीजा ५

वनरम्भा ६ गिरिजा ७ गजवल्गवा ८। अस्या

गुणाः। मधुरत्वम्। हिमत्वम्। बलवीर्यवृद्धि-

कारित्वम्। त्वचत्वम्। लघ्नापित्तदाहशोष-

प्रशमनत्वम्। दुर्ज्वरत्वम्। गुरुत्वञ्च। इति

राजनिर्घण्टः ॥

गिरिकर्णिका, स्त्री, (गिरौ गिरिमधिल्लव कर्णि-

केव प्रतिभातीत्यर्थः। यद्वा, गिरिः सुमेरुपर्वतः

कर्ण इव यस्याः इति कप् टाप् च कापि व्यत

इत्वम्।) पृथिवी। इति त्रिकाण्डशेषः ॥ अत-

किञ्चिद्वृत्तः। अपराजिता। इति राज-

निर्घण्टः ॥ (अस्या व्यवहारो यथा,—

“गुडपुष्पसारशिखरितकुलगिरिकर्णिका

हरिद्राभिः।

अञ्जनगुडिका शमयति विच्छिन्नां त्रिकटु-

सनाया ॥”

इति वैद्यकचक्रपाणिंसंयतेऽभिमान्याधिकारे ॥)

गिरिकर्ण, स्त्री, (गिरिर्बालमृत्तिकायाः कर्ण इव

पत्तमस्याः।) अपराजिता। इत्यमरः। २। ४।

१०४ ॥ (अस्याः पर्याया यथा,—

“गवाक्षश्चखुरी श्वेता श्वेतभण्डापराजिता।

द्विविधा सा सिता नीला गिरिकर्णौ गवादनौ ॥”

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥

पार्वतीयापराजितार्थे पर्याया यथा तत्रैव,—

“गिरिकर्णौ महाश्वेता खूलपुण्या सिता कचित् ॥”

यथासः। इति शब्दचन्द्रिका ॥

गिरिका, स्त्री, (गिरिरेव स्वार्थे कन् टाप् च।)

बालमृत्तिका। इत्यमरः। २। ५। १२ ॥ (खनाम-

ख्याता उपरिचरवसुराजपत्नी। सा हि गिरिः

कोलाहलाख्यपर्वतात् शक्तिमत्ता नद्यां जात-

त्वात् गिरिकेति नाम्ना विश्रुता। यथा, महा-

भारते। १। ६३। ३३—३६।

“राजोपरिचरेत्येवं नाम तस्याथ विश्रुतम्।
पुरोपवाहिनौ तस्य नदीं शक्तिमतीं गिरिः ॥
अरौत्सीत् चेतनायुक्तः कामात् कोलाहलः
किल ॥

गिरिं कोलाहलं तन्मु पदा वसुरताडयत् ॥

निष्क्राम ततस्तेन प्रहारविवरेण सा।

तस्यां नदामजनयन्मिथुनं पर्वतः स्वयम् ॥

तस्माद्विमोक्षणात् प्रीता नदी राज्ञे न्यवेदयत्।

यः पुमानभवत्तत्र तं स राजर्धिसत्तमः ॥

वसुर्वसुप्रदश्चक्रे सेनापतिमरिन्दमः।

चकार पत्नीं कन्यान्तु तथा तां गिरिकां वृषः ॥

वसोः पत्नी तु गिरिका कामकालं न्यवेदयत्।

ऋतुकालमनुप्राप्ता स्नाता पुंसवने शुचिः ॥”) (

गिरिकाणः, पुं, (गिरिणा अक्षिरोगविशेषेण काणः

एकचक्षुर्होणः।) गिरिरोगेणैकचक्षुर्होणः।

इति सिद्धान्तकौमुदामुणादित्तिः ॥

गिरिगुडः, पुं, (गिरिः गिरौ वा जातः गुडः गुडित-

वर्त्तल इव।) गेखुकः। इति हेमचन्द्रः। ३। ३५३ ॥

गिरिज, स्त्री, (गिरौ जायते इति। जन् + डः।)

अभ्यकम्। शिलाजतु। शैलजम्। लोहम्।

इति मेदिनी। जे २३ ॥ गैरिकम्। इति राज-

निर्घण्टः ॥

गिरिजः, पुं, (गिरौ जायते इति। जन् + डः।)

मधूकवृक्षविशेषः। तत्पर्यायः। गौरशक्तः २

मधूलः ३ खलपत्रकः ४। इति रत्नमाला ॥

गिरिजा, स्त्री, (गिरिर्हिमालयपर्वतात् हिमगिरे-

रधिष्ठात्रदेवादिति तत्पर्यायः जायते। जन् +

डः स्त्रियां टाप् च। हिमालयस्य अधिष्ठात्रत्वे

प्रमाणं यथा, कुमारः। १। ११।

“अस्युत्तरस्यां दिशि देवतात्मा

हिमालयो नाम नगाधिराजः ॥”

“देवता आत्मा यस्य सः। एतेनास्य वक्ष्यमाण-

मेनकापरिणयपार्वतीजननादिचेतनव्यवहार-

योग्यत्वसिद्धिः ॥” इति टीकाकर्मवृत्तिनाथः।)

पार्वती। (यथा अनन्तराचवे। ४ र्थे अङ्के ३३।

“स्त्रीषु प्रवीरजननी जननी तत्रैव

देवी स्वयं भगवती गिरिजाऽपि यस्य ॥”

गायत्रीरूपा देवी। यथा, देवीभागवते।

१२। ६। ४३।

“गिरिजा गुह्यमातङ्गी गर्भद्वयवल्गवा ॥”

गङ्गा। इति ध्रुवपत्तिलब्धोऽर्थः ॥ गिरौ पर्वते

जायते इति। जन् + डः।) मातुलुङ्गी। इति

मेदिनी। जे २४ ॥ (अस्याः पर्याया यथा,—

“मातुलुङ्गी सुगन्धान्या गिरिजा पूतिपुष्पिका।

अत्यन्ता देवदूती च सा कचिन्मधुकुण्टी ॥”

इति वैद्यकरत्नमालायाम् ॥)

श्वेतवृद्धा। इति रत्नमाला ॥ सुद्रपावाख्यमेदा।

जायमाना लता। कारोद्वहः। मल्लिका। गिरि-

कदली। इति राजनिर्घण्टः ॥

गिरिजामलं, स्त्री, (गिरौ पर्वते अभ्ये अभ्यरवादि-

त्यर्थः जायते इति। जन् + डः। गिरिजम्। तद-

मति गच्छति। अम् + कलच्। यद्वा, गिरिजेड